

בע"א (רמת גן) 14036-08-20 - אייל זכריה נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 14036-08-20 - אייל זכריה נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 14036-08-20

אייל זכריה

נגד

עיריית רמת-גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[14.09.2020]

כבוד השופט אמיר צ'כנוביץ

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט בקשר להודעת תשלום קנס מס' 141836437 שנרשמה ביום 24.09.2019. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, מצאתי לדחות את הבקשה מהנימוקים שיפורטו להלן. המבקש טען כי ביום 21.07.2020 קיבל דרישה לתשלום חוב על פי פקודת המיסים גבייה, הנוגעת לעבירה על חוק עזר עירוני שבוצעה באמצעות רכב מ.ר 14-206-16 ביום 24.09.2019. המבקש טען כי הבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה בעקבות אי מענה מצד המשיבה לבקשתו לבטל את הודעת הקנס הנדונה (נספח א' לבקשתו) ושטרם התקבלה תשובת המשיבה לבקשה. הבקשה המעלה גרסה עובדתית אינה נתמכת בתצהיר לתמיכה בגרסה זו. הדרישה בדיון לצירוף תצהיר אינה דרישה בעלמא, שכן על פי ההלכה הפסוקה הדיון בבקשות לביטול הרשעה, על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק"), מוכרעות ככלל ללא דיון במעמד הצדדים, כאשר על המבקש לצרף תצהיר ואת כל האסמכתאות לבקשה, ודיון במעמד הצדדים יתקיים רק במקרים חריגים. לפיכך, דין הבקשה להידחות מטעם זה בלבד. כפי העולה מתגובת ב"כ המשיבה, מדובר בעבירה של רכב החונה במקום חניה כאשר הוא אינו שייך לסוג הרכב שחנייתו שם הותרה. לאחר השעה 17:00 ועד לשעה 08:00 בבוקר למחרת, החניה במקום מותרת רק לבעלי תו אזורי מס' 1, בעוד שרכבו של המבקש נושא תו אזורי מס' 11 (נספח א' לתגובת המשיבה). לצורך הוכחת חזקת המסירה די למשיבה להוכיח שמסרה את הודעת תשלום הקנס לדואר ישראל למשלוח. בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (להלן: "התקנות"), אין חובה על המשיבה להמציא אישורי מסירה חתומים על משלוח הודעות קנס (נספח ב' לתגובת המשיבה). יתר על כן, המבקש אינו מכחיש שקיבל את הודעת התשלום, מודה בכך, ואף צירפו כנספח א' לבקשתו.

על פי סעיף 229(א) לחוק, לאחר שנשלחה אל המבקש הודעת הקנס, יכול היה להגיש בקשה לביטול הקנס בתוך 30 ימים, או להגיש בקשה להישפט בתוך 90 ימים, אולם מועדים אלו חלפו זה מכבר. משלא פעל המבקש באחת מהדרכים הקבועות בסעיף 229 לחוק, הפכה הודעת תשלום הקנס לגזר דין חלוט והחל להינקט בגינה הליכי גביה על פי פקודת המיסים גביה.

אשר לטענתו של המבקש על הגשת בקשה לביטול במסגרת המועדים הקובעים בדין אשר לא נענתה. טענתו זו של המבקש לא נתמכה בתצהיר ואינו מספק בדל אסמכתא, בגין שליחה של הבקשה לביטול אל המשיבה או עותק מן הבקשה עצמה. על פי תגובת ב"כ המשיבה, אצל המשיבה לא התקבלה, לא במועד ולא בכלל, בקשה לביטול הדו"ח, ועל כן מסיבה זו, לא נענתה הבקשה.

תקנה 42א לתקנות, קובעת את החובה החוקית להגיש את הבקשה לביטול הודעת תשלום קנס בכתב אל מענו הרשום של התובע, וכן בתקנה 42ג לתקנות, נקבע כי קבלה על משלוח הבקשה לתובע לפי תקנה זו בדואר רשום תהיה ראיה לתאריך המשלוח.

המבקש בבקשתו טען כי שהתמרור במקום בו חנה אוסר חניה עד לשעה 17:00 ושלאחר שעה זו מותר לחנות (נספח ב' לבקשתו). לתגובת ב"כ המשיבה צורף תצלום התמרור (נספח א' לתגובת המשיבה), לפיו לאחר השעה 17:00 החניה מותרת רק לבעלי תו אזורי מס' 1. כפי העולה מתמונת רכבו של המבקש, תו החניה האזורי של רכבו הוא מס' 11.

בנסיבות העניין, לא מצאתי כי יגרם למבקש כל עיוות דין. לפי תגובת ב"כ המשיבה, המבקש שילם את הדו"ח במלואו ביום 13.08.2020.

לאור כל המפורט לעיל, למבקש אין כל טענת הגנה כנגד ההרשעה ואף מטעם זה אין להאריך המועד להישפט, שכן לא הראה סיכויי הגנה נגד ההרשעה. לפיכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.
ניתנה היום, כ"ה אלול תש"פ, 14 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.